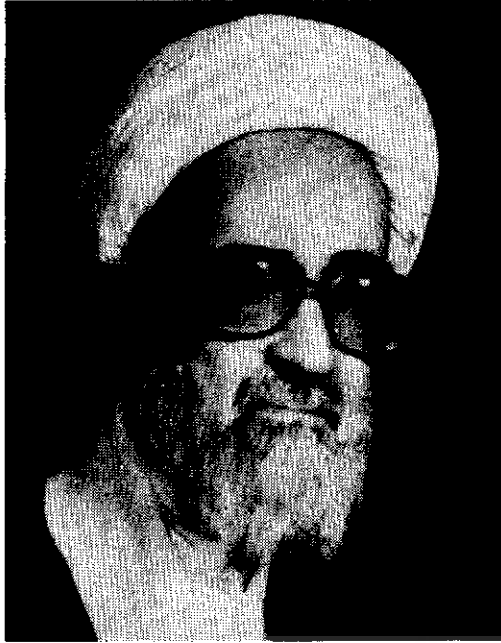

مصاحبه

با :

حضرت

آیه الله

صافی

گلپایگانی

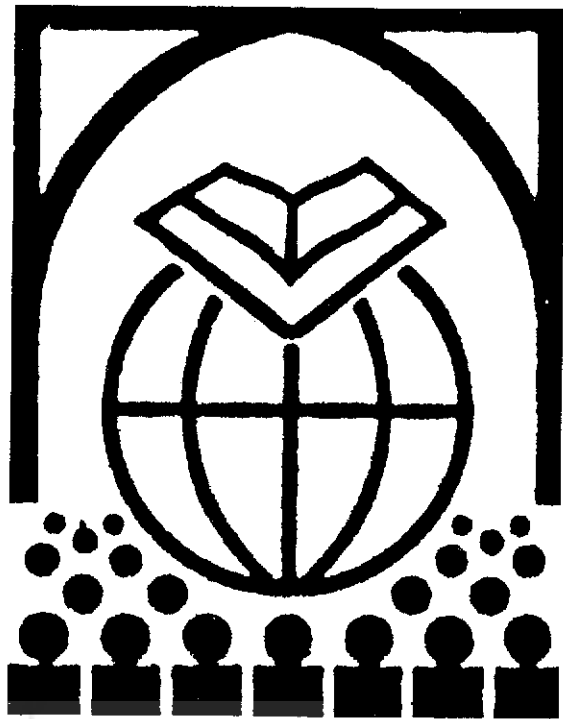
أجمعین ، حضرت آية الله العظمى
گلپایگانی رضوان الله علیه این کنفرانس را
مفید می دانستند و بنظر حقیر ، آنچه
از لحاظ ایشان برگزاری این
کنفرانس را سودمند نشان می داده ،
چند چیز است :

اول اینکه : خود این موضوع که
به نام قرآن کریم کنفرانس داریم ،
تعظیم قرآن مجید است و موجب
توجه بیشتر بسیاری به تحقیق و
بررسی پیرامون موضوعات قرآنی
می شود ؛ این عنوان ، البته عنوانی
است که افراد و مصادیق معنون
آن ، در یک حد و همطراز نیستند و
مثل آب و نور است که بر قطره آب
و یک شمع صدق می کند و بر نهرها
ودریاها و اقیانوسها و نورافکنها
و ستارگان و خورشید نیز صدق
می نماید ؛ کنفرانس پیرامون قرآن

■ با تشکر از حضرت عالی
بخاطر فرصتی که در اختیار ما
گذاشتید و با عرض تسلیت
مجدده بمناسبت رحلت
جانگداز مرجع عالیقدر جهان
تشیع حضرت آية الله العظمى
گلپایگانی رضوان الله علیه ، با توجه به
اینکه در آستانه برگزاری
پنجمین کنفرانس تحقیقاتی
علوم و مفاهیم قرآن کریم قرار
داریم ، لطفاً بفرمایید نظر
مرحوم آقا نسبت به این
کنفرانس چه بود و معظم له در
مسورد تشکیل آن چه عنایتی
داشتند ؟

□ بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة
والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين واللعن الدائم على اعدائهم

ترقی مسلمین و باعث افتخار و سربلندی همه آنهاست؛ کتاب حکمت آیاتہ ثم فصلت من لدن حکیم خبیر. بطور قطع اگر قرآن نبود، امت اسلامی هم در دنیا نبود، یعنی اسلام منہای قرآن، قابلیت دوام و بقا و جهانی شدن را

هیچ کنفرانسی نمی تواند - اگر چه بعد از صدها و هزارها کنفرانس تشکیل شده باشد و بزرگترین دانشمندان در آن شرکت کرده باشند - به بحث ودقت نظر در مفاهیم و معانی و حقایق قرآن پایان دهد؛ به این لحاظ، اهمیت هر کنفرانس به جهاتی است که از معارف قرآن واجد است؛ وگرنه، آنچه را فاقد است به حساب و شمار نمی آید.

سوم اینکه: مرکزی است برای عرضه اندیشه ها و آراء پیرامون حقایق و علوم قرآن و اظهار نظر بر مفاهیم آیات در رشته های مختلف علوم و فنون؛ بنابراین امور، نظر مرحوم آية الله العظمیٰ مرتضیٰ، نظری مثبت بوده و لذا در این چند دوره برگزاری، آن را تأیید و تصویب فرمودند.

■ خواهشمند است نظرات خود را پیرامون ارزش و اهمیت قرآن در احیای عزت و سرافرازی مسلمین و جامعیت این کتاب گرانقدر بیان فرمایید و آیا به نظر حضرت عالی، چه باید کرد تا قرآن جایگاه شایسته خود را در میان جوامع اسلامی باز یابد؟

□ قرآن اساس عزت و تعالی و

نیز همین هویت را دارد که مراتب و درجات آن بی حد و بی شمار است و شاهباز اندیشه هیچ کس - غیر از اهل بیت علیهم السلام که عدل قرآن هستند - نمی تواند به اوج آن پرواز نماید و هیچ کنفرانسی نمیتواند - اگر چه بعد از صدها و هزارها کنفرانس تشکیل شده باشد و بزرگترین دانشمندان در آن شرکت کرده باشند - به بحث ودقت نظر در مفاهیم و معانی و حقایق قرآن پایان دهد؛ به این لحاظ، اهمیت هر کنفرانس به جهاتی است که از معارف قرآن واجد است؛ وگرنه، آنچه را فاقد است به حساب و شمار نمی آید.

دوم اینکه: این کنفرانس، طبعاً موجب رشد افکار قرآنی و توسعه آشنایی با قرآن است.

نداشت؛ قرآن، برهان خاتمیت دین اسلام و دلیل حقایق نبوت انبیاء عظام است؛ معجزه باقیه ای است که امروز هم مثل دیروز و هنگام نزول آن، اعجاز آن اعلام می شود و مثل آیه: *لئن اجتمعت الانس والجن علی أن یأتوا بمثل هذا القرآن لایأتون بمثله ولو کان*

برای اینکه قرآن جایگاه سزاوارتر و شایسته تر در جوامع اسلامی پیدا کند، باید از قرآن، از معارف آن، از هدایت‌های آن، از تاثیر آن در به وجود آمدن یک امت جاودانی و منسجم، از دستورالعمل‌های آن تبلیغ کرد و هرچه بیشتر و بیشتر آن را از پشت حجاب‌های جهل مسلمین به حقایق آن بیرون آورد.

بعضهم لبعض ظهیراً و آیه: *وإن کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهدائکم من دون الله إن کنتم صادقین فإن لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة أعدت للكافرين* اعلان اعجاز در همه اعصار و ادوار است. فصاحت و بلاغت و مضامین و الهیات و معارف و تعالیم و هدایتها و ارشادات و احکامش همه اعجاز و باعث افتخار هر مسلمان است؛ قرآن فاتح قلوب، فاتح کشورها و رمز وحدت بیش از یک میلیارد جمعیت از اقوام و ملل و جماعات مختلف است؛ اینها همه حقایقی است درباره قرآن که بسیاری از اسلام شناسان غیر مسلمان نیز اعتراف دارند و در مقابل عظمت این کتاب آسمانی سر خضوع و تسلیم فرود آورده اند. قرآن برای همه مسلمانها، کتاب توحید و عقیده، کتاب اخلاق، کتاب احکام و قانون، کتاب نظام و سیاست و خلاصه، کتاب حیات و زندگی است. برای اینکه قرآن جایگاه سزاوارتر و شایسته تر در جوامع اسلامی پیدا کند، باید از قرآن، از معارف آن، از هدایت‌های آن، از تاثیر آن در به وجود آمدن یک امت جاودانی و منسجم، از دستورالعمل‌های آن تبلیغ کرد و هرچه بیشتر و بیشتر آن را از پشت حجاب‌های جهل مسلمین به حقایق

آن بیرون آورد که آنچنان نشود که بگویند الاسلام - یا القرآن - جوهره غطاها المسلمون! باید همگان را در به کارگیری هدایت‌های قرآن دعوت نمود و وظیفه ابلاغ قرآن به دیگران را - که بردوش همگان است - مورد توجه قرار داد که هر مسلمانی وظیفه خود بداند علاوه بر اینکه خود به قرآن عمل می نماید، دیگران را نیز بخواند و رسالت قرآن را به سایرین برساند.

■ همان گونه که

استحضار دارید، موضوع کنفرانس جاری قرآن و جامعه است، خواهشمند است دیدگاه‌های خود را پیرامون اهمیت این موضوع و رهنمودهای لازم را در این زمینه ارائه فرمایید.

□ قرآن، کتاب نظام است؛ نظام عقیده، نظام عمل، نظام فرد، نظام جامعه و بسیاری از آیات قرآن، خطاب به ناس و مردم و مربوط به آنان است؛ رسالت قرآن به سوی جامعه است: *قل یا ایها الناس إني رسول الله إليکم جميعاً*. بسیاری از احکام قرآن مربوط به نظام جامعه و تکالیف افراد به لحاظ اینکه عضو جامعه اند می باشند؛ بحث از قرآن و جامعه، هم بمعنای عام جامعه و هم بمعنای خاص آن، بسیار مفید و در قرآن شناسی مؤثر است.

■ با توجه به اینکه همه ساله

کنفرانس با شرکت فعالان

شخصیتهای علمی از حوزه
ودانشگاه برگزار می گردد،
توصیه حضرت عالی در زمینه
همکاری وهمفکری بیشتر در
میان این دو قشر مؤثر چیست؟

□ قرآن از آن همه است، چنان
که علم از آن همگان است و به
صنف و گروه خاصی مخصوص
نیست؛ حوزه ودانشگاه نیز از هم
جدا نیستند، جز اینکه رشته
تحصیلات تفاوت می کند؛ حوزه
با علوم حوزوی در قرآن تدبیر
می نماید و در فهم معارف آن تلاش
می کند، دانشگاه هم با علوم
دانشگاهی می تواند به حقایقی از
قرآن برسد. قرآن، کتاب طلبه
ودانشجو هر دو هست؛ وقتی محور
درس وبحث طلبه قرآن باشد،
دانشجو هم از آن بهره می گیرد.

قرآن ما را به فرا گرفتن علوم
دانشگاهی ترغیب می کند، مثل
اینکه می فرماید: *و فی الأرض
آیات للموقنین و أنفسکم أفلا
تبصرون؟* قرآن ما را به تفکر وتعقل
ومطالعه عالم آفرینش دعوت
می کند با وجود مثل این آیه: *الم
تران الله أنزل من السماء ماء
فأخرجنا به ثمرات مختلفاً ألوانها
ومن الجبال جدد بيض وحمر
مختلف ألوانها و غرايب سود ومن
الناس والدواب والانعام مختلف
ألوانه كذلك إنما يخشى الله من
عباده العلماء إن الله عزيز غفور.*
حوزه ودانشگاه باید در یک خط

باشند وآن خط، رسیدن به کمال
معرفت وخشیت الهی است. اگر
هدف متعالی باشد، در هر دو مرکز

**قرآن، کتاب نظام
است؛ نظام عقیده،
نظام عمل، نظام فرد،
نظام جامعه
وبسیاری از آیات
قرآن، خطاب به ناس
و مردم و مربوط به
آنان است؛ رسالت
قرآن به سوی جامعه
است: *قل یا ایها
الناس انی رسول
الله الیکم جمیعاً.*
بسیاری از احکام
قرآن مربوط به نظام
جامعه وتکالیف
افراد به لحاظ اینکه
عضو جامعه اند
می باشند؛ بحث از
قرآن وجامعه، هم
بمعنای عام جامعه و
هم بمعنای خاص آن،
بسیار مفید و در
قرآن شناسی
مؤثر است.**

قابل تحصیل است؛ نباید اینطور
ارائه شود که هدف از علوم
حوزوی، قرب الی الله وکمال
معنوی است وهدف از علوم
دانشگاهی، مقاصد دنیایی ومادی
است، در حالی که در هر دو، به هر
دو شکل مشخص می توان عمل
کرد؛ باید دانشجو وطلبه هر دو
برای خدا وتعالی وعظمت جامعه
مسلمین ورفع نیاز مسلمانان از کفار
وبالاخره برای هدف متعالی قرب
الی الله درس بخوانند که در آن
صورت، دانشگاه وحوزه ندارد،
هر دو در یک خط هستند چنانکه
الآن هم افرادی در دانشگاه وحوزه
با هم همخط وهمفکرند.

■ مسلماً پیش شماره مجله

پیام قرآن را ملاحظه
فرموده اید، لطفاً رهنمودهای
خود را در زمینه بهتر شدن
کیفیت این مجله بیان فرمایید.

□ البته نمی توان گفت با یک
پیش شماره کار کامل شده
و بی عیب ونقص است؛ این کارها
بتدریج ومرور ایام وتمرین وادامه
کامل می شود. بسیاری از مجلات
دینی در طی تقریباً یک قرن اخیر
داشتیم که علت کامل نشدن آنها
قطع انتشار و عدم ادامه آن بوده
است؛ امید است این مجله بتدریج
وبا هر شماره جدید بتواند مدارجی
از کمال را طی کند وپاسخگوی
سؤالات مسلمانان خصوصاً نسل
جوان شود.